

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

2022. április 15.

Nyíregyháza, Mandabokor

Nagypénteki istentisztelet

Cím: Isten mutatott be és hozott értünk áldozatot

(1. dia) „²⁴Mert nem emberkéz alkotta szentélybe, az igazi képmásába ment be Krisztus, hanem magába a mennybe, hogy most megjelenjen az Isten színe előtt értünk. ²⁵Nem is azért ment be, hogy sokszor áldozza fel önmagát, ahogyan a főpap megy be évenként a szentélybe más vérével, ²⁶mert akkor sokszor kellett volna szenvednie a világ kezdete óta. Most azonban egyszer jelent meg az idők végén, hogy áldozatával eltörölje a bűnt. **(2. dia)** ²⁷És amint elrendeltetett, hogy az emberek egyszer meghaljanak, azután pedig ítélet következik, ²⁸úgy Krisztus is egyszer áldoztatott fel, hogy sokak bűnét elvegye; másodsor majd a bűn hordozása nélkül fog megjeleni azoknak, akik várják őt üdvösségükre.” Zsid 9,24-28

(3. dia) Szeretett Gyülekezet!

Ahhoz, hogy megértsük a nagypénteki eseményeket, Jézus Krisztus egyszeri áldozatát, áldozatának jelentőségét, fontos ismernünk az előzményeket, az ószövetségi rendelkezéseket. A bűnbeesett, Istentől eltávolodott embert nem hagyta magára, noha valami olyan mély, bensőséges, harmonikus kapcsolatot vezetett el az ember a bűn következményeként, amely ezen a földön soha nem állhat helyre. Isten kifejezte szándékát, hogy nem hagyja magára az embert. Ennek ékes bizonyítéka, amikor az ember evett annak a fának a gyümölcséből, amelyről nem szabadott volna (az Isten iránti engedetlensége képe), Isten megszólal és felteszi a kérdést az embernek **(4. dia)**, „Hol vagy?”. Ezzel kifejezi, hogy aggódik az emberért, látja, hogy nincs a helyén, szembesíti, hogy mit tett, de nem hagyja magára. Úgy ábrázolja Őt az Írás, mint Aki keresi Ádámot, a bűnös embert, aki elrejtőzik előle. Hasonlít ez a kép a tékozló fiú példázatában található ábrázolásra. Az apa minden napon leste-várta a fiát, aki elment

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

hazulról, és elébe futott, amikor pedig „**még távol volt**” (Luk 15,20). Habár a bűn éket vert Isten és ember közé, és szükségessé tette Ádám kiűzését az Édenből, Isten nem hagyta őt remény nélkül. Első ígérete a bátorítás és a segítségnyújtás ígérete volt. Eljön majd Valaki, Aki a kígyó fejére tapos, és elpusztítja az elenséget, aki bűnbe vitte az embert, sőt újabb gonoszságokon töri a fejét. Ezt mondta Isten **(5. dia)**: „¹⁵**Ellenségeskedést támasztok közted és az asszony közt, a te utódod és az ő utódja közt...**” I Móz 3,15. Ebben az ígérteben tette Isten nyilvánvalóvá, hogy nem akarja elengedi az ember kezét, hanem előkészíti a megváltás útját. Ez az út időben is nagyon hosszú volt, hiszen több ezer évet kellett várni a megváltásig, sok mindennek meg kellett történnie ebben az időszakban, de addig is Isten kijelentette, hogy milyen formában lesz az emberrel. Így érthetjük meg azt a rendelkezését Istennek, hogy sátort kellett építeni Izrael népének, majd templomot. A szent sátor, majd később a jeruzsálemi templom, valamint a benne folyó istentisztelet jelezték, hogy Istennek gondja van népére, és közöttük lakik. Isten szándéka kez-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

detben az volt, hogy az ember szabadon ápolhasson közösséget Alkotójával. Ez volt a terv. Az édenkertben meg is kísérelte ezt végbe vinni. Ám a bűn keresztülhúzta a számításokat. Az ember vétkezett, Isten pedig kiűzte őt Édenből. Most el lett különítve Istentől, és ezentúl a bánat volt az ő osztályrésze. Isten azonban elgondolt egy tervet, ami által Ő és az Ő népe ismét eggyé válhat. Ha az emberek nem élhetnek a Paradicsomban, ahol őszinte közösségnek örvendhettek volna Ővele, miért ne mehetne Isten ki onnan, és lakhatnék velük? Azért amikor az időnek teljessége elérkezett, Isten szótart küldött népének **(6. dia)**: „**És készítsek nékem szent hajlékot, hogy ő közöttük lakozzam**” II Móz 25,8. Csodálatos szeretet! Isten nem hordozhatta el az övétől való elszakadást, ezért elgondolt egy tervet, amelynek értelmében közöttük lakhatott! El fogja kísérni őket a pusztai ide-oda vándorlásaik során, végül pedig bevezeti őket az Ígért Földjére. Isten újra népével lakik majd. Igaz, volt egy válaszfal, mivel Isten a szentélyben lakozott, és az ember nem mehetett hozzá közvetlenül.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

(7. dia) A szent sátor istentiszteleti és áldozati helyül szolgált az egyiptomi kivonulás után, a Sínai-hegyi szövetségekötéstől Salamon király templomának felépüléséig. A szent sátort a Sínai-hegy lábánál építették Isten útmutatása szerint, melyet a pusztai vándorlás alatt magukkal vittek. Dávid király Jeruzsálemben állíttatta fel, ahol aztán Salamon király végül állandó templomot építtetett.

A sátor elhelyezkedésének, minden egyes tárgynak, berendezésnek meg volt a maga jelentősége és minden ószövetségi tartalom meg lett később újszövetségi tartalommal töltve. **(8. dia)**

„Keleti kapu”

„Én vagyok az ajtó” Jn 10, 7

Keletről fog visszajönni Jézus (Ádám és Éva kelet felé ment ki)

(8/a dia) „Udvar”

Szentek közössége

(8/b dia) „Mosdómedence”

Megbocsátás – szentség Jézus tisztára mos vére által

(8/c dia) „Vörösre festett kosbőr”

Helyettes áldozat, Engesztelő vér

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

(9. dia) „Fehér kecskeszőr takaró”

Tiszta, büntelen, aki bűnné lett értünk

(9/a dia) „Kárpit”

„Mivel pedig, atyámfiai, teljes bizalmunk van a szentélybe való bemenetelhez Jézus Krisztus vére által, azon az új és élő úton, amelyet ő nyitott meg előttünk a kárpit, vagyis az ő teste által” Zsid 10,19-20

(9/b dia) „Frigyláda”

Isten jelenlétében

(10. dia) A szent sátor belseje 30 könyök hosszú volt, 10 könyök széles és 10 könyök magas (kb. 15 x 5 x 5 m). **(10/a dia)** Elejét függöny zárta le, amit 5 bearanyozott és réz lábakon nyugvó akácoszlopra függesztettek fel. E függöny égkékkel, bíborral és skarláttal hímzett, finoman szőtt lenvászon volt.

(10/b dia) A szent sátorban is volt egy függöny. Négy aranyozott oszlopra függesztették, amik ezüst lábon álltak. Ezt a függönnyt is finom sodrott lenfonalból szőtték égkék, bíbor és skarlát színek-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

ben, és kérubokat szóttak bele. Ez a függöny osztotta két részre a belső teret: a szentélyt választotta el a szentek szentjétől. Ha többet szeretnénk megtudni arról, hogy Isten milyen rendelkezéseket adott a szent sátorra illetően, érdemes elolvasni **(11. dia)** Mózes 2. könyvének 25-31. fejezetét. Sok érdekes dolgot találunk benne.

A felolvasott igeszakaszunk, a Zsidókhoz írott levél 9. fejezete olyan konkrétan beszél erről a szent sátorról és magáról a cselekményről **(12. dia)**

„¹Az első szövetségnek is volt tehát istentiszteleti rendje és földi szent helye. ²Mert sátorra építettek, melynek első részében volt a gyertyatartó meg az asztal és a szent kenyerek: azt nevezték szentélynek. ³A második kárpiton túl pedig volt egy sátor, amelyet szentek szentjének neveztek: ⁴ebben volt egy arany füstölőoltár és a szövetség ládája, minden oldalról arannyal borítva. A szövetséglárában volt az aranyedény mannával tele és Áron kivirágzott vesszeje, meg a szövetség táblái, **(13. dia)** ⁵fölötte pedig a dicsőség kerúbjai, amelyek

beárnyékkolták az engesztelés helyét. De ezekről most nem kell részletesen szólni. ⁶Miután ezeket így rendezték el: a sátor első részébe mindenkor bejárnak az istentiszteleti szolgálatot végző papok, ⁷a másodikba azonban csak évenként egyszer, és egyedül a főpap mehet be, azzal a vérrel, amelyet bemutat önmagáért és a nép tudatlanságból eredő vétkeiért.” Zsid 9,1-7

Az Úr Jézus eljövetele vetett véget e látható jegynek. Ezért szakadt ketté a kárpit Jézus Krisztus halálkor. Ez nem egy természeti katasztrófa volt, nem egy természeti jelenség, hanem attól a pillanattól kezdve értelmét veszítette az a papi kiváltság, ami az Ószövetségben volt, hogy a papon kívül senki nem mehetett be a szentélybe. A kettészakadt kárpit azt jelenti, most már mindannyian oda járulhatnak a szentek szentjébe, azaz Isten jelenlétébe, mert – ahogy Jézus fogalmaz – **(14. dia)** „Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, csakis én általam.” Jn 14,6. A Zsidókhoz írott levélből nagyon világosan megérthetjük, hogy Jézus Krisztus áldozatának milyen jelentősé-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

ge volt. „Krisztus pedig ily módon **(15. dia)** „megjelenvén, mint a jövődő javaknak főpapja, a nagyobb és tökéletesebb, nem kézzel csinált, azaz nem e világból való sátoron keresztül, és nem bakok és tulkok vére által, hanem az ő tulajdon vére által ment be egyszer s mindenkorra a szentélybe, örök váltságot szerezve” Zsid 9,11-12. Az itt megnevezett szentély nem a földi szentsátorra vonatkozik. **(16. dia)** „²⁴Mert nem emberkéz alkotta szentélybe, az igazi képmásába ment be Krisztus, hanem magába a mennybe, hogy most megjelenjen az Isten színe előtt értünk. (24. vers). Krisztus Isten színe elé járul és közbenjár az Ő vérével, ami nem csupán „a testnek tisztaságára” szentel meg, ahogy régen a bakok és a bikák vére, hanem – ahogy olvassuk ebben a fejezetben – **(17. dia)** „megtisztítja a ti lelkiismereteket a holt cselekedetektől, hogy szolgáljatok az élő Istennek” Zsid 9,14. Aki tehát szeretné megtisztítani a lelkiismeretét, ezentúl bizodalma lehet **(18. dia)** „a szentélybe való bemenetelre a Jézus vére által, azon az úton, a melyet ő szentelt nekünk új és élő út gyanánt, a kárpit, azaz az ő teste által,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

és lévén nagy papunk az Isten háza felett: Járuljunk hozzá igaz szívvel, hitnek teljességével, mint a kiknek szívök tiszta a gonosz lelkiismerettől” Zsid 10,19-22. Mindenki közvetlenül járulhat Krisztushoz. Nincs szükség pap közbenjárására, mint a földi szentélyben. Megszűnt. Minden lélek közvetlenül, emberi közvetítés nélkül találkozhat az Atyával Jézus Krisztusban. **(19. dia)** Bizalommal léphet be a „függöny mögé”. Azt olvashatjuk Krisztusról, benne Isten „egész teljessége” lakozott testben **(20. dia)** „⁹Mert benne lakik az istenség egész teljessége testileg,” Kol 2,9 és **(20/a dia)** „Az Ige testté lett, és lakozott miközöttünk.” Jn 1,14 és Jézus úgy tanította a tanítványait, hogy aki Őt megismerte, tudja, milyen Isten **(20/b dia)**: „Aki engem lát, látja az Atyát.” (Jn 14,9)

Ezért nincs már szükségünk közbenjáróra, hanem közvetlen kapcsolatunk lehet Krisztussal és Krisztusban az Atyával, ahogy írja Pál **(21. dia)**: „⁵Mert egy az Isten, egy a közbenjáró is Isten és emberek között, az ember Krisztus Jézus” I Tim 2,5.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

Nagypéntek eseménye összeköti az Ószövetséget és az Újszövetséget. Hidat épített az Atya és a tőle elszakadt ember között és azért jelent meg, hogy áldozatával eltörölje a bűnt. Az Ószövetségben arról olvashatunk, hogy az ember mutatott be áldozatot Istennek, ezzel kiengesztelve Őt elkövetett bűneiért. Az Újszövetségben Isten mutatott be áldozatot, ahogy olvassuk az Igében **(22. dia)** „¹⁹**Isten ugyanis Krisztusban megbékéltette a világot önmagával, úgyhogy nem tulajdonította nekik vétkeiket [...] ²¹Mert azt, aki nem ismert bűnt, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk őbenne.**” II Kor 5,19.21.

Nagypéntek eseményeit ezen ószövetségi elemek nélkül lehetetlenség megérteni, mert nem érthetnénk a bűnökért való engesztelési áldozatot. Hála van a szívünkben, hogy ezen a napon arra emlékezhetünk, **(23. dia)** Isten mutatott be értünk áldozatot, mert Ő hatalmas áldozatot hozott értünk azzal, hogy egyszerűen Fiát küldte a világba, hogy éljünk Őáltala!

Ámen!